Napsal uživatel Vláďa Šaolín Konopas
Neděle, 01 Červenec 2001 01:00

Tak už to na folkových festivalech chodí. Některé folkové kapely jsou mimo čas svého vystoupení rozptýleny po hledišti, ostatních scénách, ubytovnách nebo parkovištích tak dokonale, že najít alespoň jednoho jejich člena je prostě nad lidské síly. A pak jsou kapely, u kterých vždycky víte, kam jít. Kluky z táborského Telegrafu jsem tedy bez problému našel u nejbližšího výčepu, abych byl záhy počastován lacinou výmluvou, že tam na mě čekají. U stolu seděli Zdeněk Šupitar, zvaný Šuplík - manažer, kytarista Petr Novotný, druhý z kytaristů Jirka Mamut Blafka a baskytarista David Řezníček. Urychleně jsem si tedy přisednul, nenápadně zapnul diktafon a zcela neformálně se zeptal:

Co nového se událo od tý doby, co máte doma toho Krtka z předminulý Zahrady?

Mamut: Začli jsme víc chlastat a kouřit.
David: Zavedli jsme velice bezvadnou tradici, a to co Zahrada, to bubeník.

My jsme poslední rozhovor pro FOLKtime dělali v létě 99, krátce před tím, než jsi, Mamute, odletěl do Španělska učit se hrát flamengo. Jak to vlastně dopadlo?

Mamut: Bylo tam horko. Dopadlo to dobře. Přivez jsem si spoustu zkušeností a udělal jsem si krásnej vejlet. A obohatilo mě to dost.

Pokračoval jsi v nastolený cestě toho studia i tady?

Mamut: Já jsem tam pochopil, že to flamengo asi hrát nebudu, že bych tam musel zůstat daleko dýl. Trochu mě ten pobyt ve Španělsku vyléčil a já jsem se ponořil víc do jazzu.

Nicméně lehký flamengový prvky ve tvý hře cítím...

Mamut: No jsou tam určitě. Ale já jsem ani nepočítal, že to flamengo by se dalo to toho

Telegrafu zandat víc, ale myslím, že stačí, když tam trochu bude. Obohatí se to tím dost.

Jinak jsem si všiml, že v harmoniích Telegrafu je hodně jazzových prvků a samozřejmě v porovnání s minulým rokem je to zase daleko větší bigboš. Taky jsem si všimnul, že teď na sobě daleko víc sedí bicí s Mácovejma perkusema...

David: To souvisí s tím, co jsem v podstatě říkal, že tři Zahrady rovná se tři bubeníci. Hledali jsme dlouho a teď jsme možná našli, je to Radim Stolina.
Mamut: On totiž hraje ještě v jedný kapele, tam hraje funky, jazz, latinu a ty perkuse si s tímhle stylem dokonale rozuměj. A Martinovi se do toho prostě dobře hraje. Ten minulej bubeník byl vyloženě bigbítovej. Navíc Radim přetáhnul Martina i do tý druhý kapely, takže oni spolu teď hrajou furt.
Šuplík: Navíc ten Radim zapad´ i lidsky. My jsme ho chtěli vlastně už dřív, ale nějak to ještě nešlo.

Když se vrátim do historie, tak tam byla ještě nějaká anabáze se saxofonistou Borkem. Vím, že jeden čas, tuším kvůli studiu, z kapely odešel, hrála s váma nějaká holka, ale Borek se nakonec vrátil...

David: Borek je vynikající muzikant, kterej přišel na to, co chce, a uvědomil si, že bez Telegrafu nemůže žít.

Vy se v poslední době hodně prosazujete na důležitých festivalech, viz třeba Zahrada. Všímáte si i ostatních kapel?

Šuplík: Všímáme, ale maximálně to dělíme na dobrý a špatný a moc to nekomentujeme.
David: Velice dobře spolupracujeme se skupinou Jarret, převážně tedy basové sekce obou kapel.

Domlouváte taky společný koncerty?

David: Třeba s Jarretama jsme zrovna hráli.
Mamut: Teď jsme taky hráli společnej s Devítkou.

Mám právě ten pocit, že získáváte renomé už po celý republice, nedávno se nechal slyšet Michal Braxatoris, že vás má docela rád a zdá se mi, že na vás nedá dopustit...

Mamut: On nám teď docela dohazuje hraní, u něj jsme hráli dvakrát a pak nám ještě dohodil nějakej festival, takže jsme se dost spřátelili.
David: Ale i on na sobě maká a jde dál. Je to hodně vidět.

Vzhledem k tomu, že vám narůstá počet koncertů, dá se to dobře skloubit s vaším běžným občanským životem?

David: V tom není problém, protože většinu koncertů stejně zařizuje Zdeněk Šupitar a navíc většina hraní je stejně večer. Taky myslím, že všichni máme takovou práci, že se dá odejít o ty dvě hodiny dřív.
Mamut: Spíš se stává to, že se to občas kreje termínově s tou druhou Radimovou kapelou, a pro něj ta kapela je první. Ale my jsme do toho s tím šli a navíc se to za poslední rok stalo asi jenom dvakrát.

Ovlivňuje vás nějak, když se někdo ozve, abyste někam jeli přes tejden, jak je to daleko?

Mamut: Nám je to úplně jedno, my přijedem kamkoliv.
David: Spíš je to otázka návratnosti nákladů.
Mamut: V podstatě úplně zadarmo dneska nejezdíme nikam.

Troufáte si říkat o nějaký peníze ještě nad cesťák?

Mamut: Tak my jsme nasadili nějakou cenu a s tou se kalkuluje podle toho, jestli ten pořadatel je to schopnej dát.

David: Samozřejmě jsou akce, který se hrajou jenom za cesťák.

Většina kapel dojede na to, že hraje jen v tom svým regionu...

Mamut: My naopak v tom regionu hrajeme daleko míň než jinde. Zbytek je úplně mimo.
David: Je pravda, že pak ale zase vyprodáme bez problému celý táborský divadlo.

Zdeněk Šupitar zvaný Šuplík je jednoznačně manažerský zázemí, který máte. Vytváří se ale širší okruh lidí, kteří by s vámi spolupracovali na stálo? Dejme tomu, když je potřeba něco nahrát nebo nazvučit, tak půjdu už najisto, když chci obal k desce, tak taky...

Mamut: V podstatě už nějaký lidi máme, který pro nás dělaj. Fotky, grafiku a tak dál...

Co máte pocit, že je v tuto chvíli Achillova pata Telegrafu?

David: Za prvý muzika, protože vždycky se to dá ještě zlepšit. Za druhý propagace.
Mamut: Chce to větší reklamu tomu jménu.

Zkoušeli jste už nějaký rockový festivaly?

Šuplík: Zatím ne. Protože tam bychom museli začít zase od nuly, tam nás nikdo nezná. Mamut: Ale teď v podstatě účinkujem v jednom rockovým projektu, protože u nás se teď vyrábí dvoucédéčko, na kterým budou táborský rockový kapely.
Šuplík: Jmenuje se to Rocková mapa Tábora a to bude propagovaný i formou festivalu.

To je kompilace, dema už za sebou máte dvě, takže jak je to s tou regulérní deskou Telegrafu?

Mamut: No teď jsme se právě shodli na tom, že cejtíme, že už bysme tu desku mohli natočit, ale usoudili jsme, že ten repertoár není úplně kvalitní. A když už chceme něco vyrábět, tak už to

musí fakt bejt. Takže to vidíme tak, že na jaře 2003 bysme na tom začali makat. A ono je to taky o penězích.

A jste teďka v autorský nouzi nebo tam máš něco připravenýho?

Mamut: Něco tam určitě je a hlavně teď jsme udělali docela dost novejch věcí, takže jsme se malinko vycucali. Ale nějaký nový nápady tam jsou.

Co byste chtěli vzkázat čtenářům FOLKtimu?

Šuplík: Ať se nebojej mladý muziky a ať nezůstávaj na místě.

Kluci díky.